

# ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 4581

гр. София, 07.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,**  
в публично заседание на 19.04.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Силвия Димитрова**

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.175 и чл. 176 АПК.

Образувано е по молба на оспорващите С. Р. Т. от [населено място] и Б. Т. Т. от [населено място], депозирана чрез процесуалния им представител адв. Д. Т. от АК - П. с искане поправка на очевидни фактически грешки в мотивите на Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по настоящото дело и за допълване на диспозитива му, като се прогласи нищожността на оспорения акт в неговата цялост, доколкото същият е оспорен изцяло от жалбоподателите, а е обявен за нищожен само в частта относно техните имоти.

Препис от молбата е връчена на насрещните страни за становище, като в указания срок такива не са постъпили.

След като прецени молбата и изложеното в нея, във връзка с материалите по делото и постановеното съдебно решение, съдът намира следното:

В действителност производството по делото е образувано по депозирани две жалби от С. Р. Т. от [населено място] и от Б. Т. Т. от [населено място] против Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община, с която е наредено да се изработи проект на ПУП – специализиран план по чл.111, ал.1, вр. чл.189 ЗУТ за трасе на метрополитен и прилежащи метростанции в обхват на метростанция „В.“ по [улица] през квартали №№ 97, 105, 106, 125, 125А от м. „К. вада“; през квартали с №№ 119, 91, 90, 89, 88, 87 от м. „В. – ВЕЦ – С.“, Район „Л.“ по [улица] и праз квартал 72а от м. „В. – ВЕЦ – С.“, Район „Л.“, през квартал 24 от м. „витоша-ВЕЦ С.“, район „Студентски; през кв.1 от м. „М. долина 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част и

изменение на плана за регулация – ИПУР в м. „К. вада“, м. „В. – ВЕЦ – С.“, район „Л.“ в описан обхват и м. „М. долина 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та част, ИПР за УПИ III-7083 и УПИ II-3819 от кв.1, район „Студентски“. Видно от жалбите, жалбоподателите са оспорили акта в неговата цялост. В постановеното съдебно решение съдът е посочил, че актът е оспорен в частта, в която се засягат собствените им имоти, като в диспозитива съдът е обявил нищожността на Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община, в частта, относно имотите на оспорващите, находящи се в [населено място], м. „К. вада“, а именно УПИ V-1646, УПИ VI-1642 и УПИ IX-2118, 2119.

Вярно е и твърдението на молителите, че в мотивите на решението е посочено, че се атакува ИАА – Решение на СОС, а всъщност оспорения акт е издаден от Гл. архитект на СО. Последният е конституиран и участвал като страна в производството и в диспозитива на решението е обявен за нищожен, макар и частично, именно издадения от него акт.

При така установеното съдът намира, че различно посочения обхват на предмета на оспорване в определението за насрочване и в мотивите на решението не е очевидна фактическа грешка. В решението е посочено така, доколкото оспорващите имат правен интерес да оспорят акта само в частта, касаеща техните имоти. Това е така, тъй като правният им интерес от оспорване е обвързан с обстоятелството, че се спира прилагането на действащия устройствен план в частите, за които се отнася допуснатото изменение със заповедта – чл.135, ал.6 ЗУТ. В случая имотите на оспорващите са засегнати от оспорения акт, поради което жалбоподателите имат качеството на заинтересована страна, но само по отношение на собствените им имоти. Следователно допуснатото от съда различие в предмета на спора не се дължи на несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в решението, което по смисъла на чл. 175, ал.1 АПК да представлява очевидна фактическа грешка.

Това несъответствие обаче следва и може да бъде отстрането по реда на чл.176 АПК чрез допълване на диспозитива на решението. Доколкото жалбоподателите твърдят, а това е видно и от жалбите им, същите са оспорили акта в неговата цялост, а съдът се е произнесъл само по отношение на тази част от него, която касае собствените им имоти. Следователно, касае се до непълнота, която може да се отстрани по реда на чл. 176 от АПК. Съгласно тази разпоредба когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. В случая искането е депозирано в срок, доколкото оспорващите са уведомени за решението, чието допълване се иска, на , съответно на 18.05.2023 г. и на 25.05.2023 г., а молбата за допълване е постъпила на 01.06.2023 г. Доколкото съдът е приел в мотивите на решението, че оспорващите се легитимират като собственици на имоти, засегнати от оспорения акт, то безспорно те са заинтересована страна, тъй като са от кръга на лицата, посочени в чл.131, ал.2, т.1 от ЗУТ, съответно чл.189, ал.4 ЗУТ. Следователно са процесуално легитимирани да обжалва заповедта, но само в частта, касаеща техните имоти. Предвид това и само за тази част съдът е обявил нищожността на оспорения акт. В останалата част жалбите са недопустими, поради което е следвало да бъдат оставени без разглеждане и производството прекратено в тази им част.

По отношение на втората ОФГ, за която се иска поправка в решението, съдът приема, че макар безспорно да е налице ОФГ, същата не следва да бъде поправяна, тъй като е

допусната в мотивите на решението и не е повлияла върху крайния резултат, а поправка се допуска само в диспозитива на акта, каквато грешка в същия няма. Освен това и предвид липсата на задължителна сила на мотивите на определението, за молителя не е нелице и правен интерес от исканата поправка.

Тук е моментът да се отбележи, че съгласно ал. 2, искането се разглежда с призоваване на страните в открито заседание, когато съдът прецени това за необходимо с оглед обстоятелствата по спора. В случая не са налице такива, които да обосноват разглеждането на молбата в открито заседание.

По изложените съображения и на основание чл.176 АПК, Административен съд - София-град, 52-ри състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба на оспорващите С. Р. Т. от [населено място] и Б. Т. Т. от [населено място], депозирана чрез процесуалния им представител адв. Д. Т. от АК - П. с искане поправка на очевидни фактически грешки в мотивите на Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по настоящото дело.

ДОПЪЛВА Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по адм. д. №5220/2022 г. по описа на АдмС – С.-град, II отделение, 52-ри състав, като след „ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община, в частта, относно имотите на оспорващите, находящи се в [населено място], м. „К. вада“, а именно УПИ V-1646, УПИ VI-1642 и УПИ IX-2118, 2119“ следва:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на С. Р. Т. от [населено място] и Б. Т. Т. от [населено място] против Заповед №РА50-983/23.12.2022 г. на Гл. архитект на Столична община в останалата част, извън собствените им имоти, находящи се в [населено място], м. „К. вада“, а именно УПИ V-1646, УПИ VI-1642 и УПИ IX-2118, 2119.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. №5220/2022 г. по описа на АдмС – С.-град, II отделение, 52-ри състав в тази му част.

Решението подлежи на обжалване по реда на оспорване на основното решение пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните по реда на чл. 138, ал.3 АПК.

СЪДИЯ: